

Herinneringen aan Koos Mast

Kerstdiner 2012

Wat een feestelijke gebeurtenis had moeten worden is door het toch plotselinge overlijden van Koos Mast op 14 december 2012 veranderd in een In memoriam diner.

Onze clubleden aangevuld met oud leden van onder andere Rotary club De Geuzen komen bijeen om stil te staan bij dit overlijden van een zeer geliefd lid. Bij deze gebeurtenis is ook gevraagd of de oudste zoon van Koos, Steven aanwezig wil zijn. Hieraan heeft hij gehoor gegeven wat zeer gewaardeerd wordt door de aanwezigen.

De voorzitter opent de vergadering met een minuut stilte voor Koos.

Gevraagd wordt aan de clubleden of zij een speciale herinnering aan Koos willen delen met de aanwezigen. De bedoeling is dat van al deze herinneringen een in memoriam wordt gemaakt voor Lies. Om haar een hart onder de riem te steken.

Ton vertelt dat hij altijd bij Koos aan tafel zat. Zo ook een keer deze zomer. Ton was in die tijd niet in orde had last van stemmingswisselingen en emotionele buien. Koos die altijd zeer opmerkzaam is had dit direct door en besprak dit met hem en Koos probeerde hem op te beuren en andersom gebeurde dit ook als Koos het wat lastig had al sprak Koos nooit in negatieve zin over zijn ziekte.

Koos was iemand die van decorum en allure hield. Kerstavond dus ook het liefst traditioneel, maar wel het liefst met vet. Zo noemde Koos de mayonaise bij de patat waar Rotaryleden niet zonder kunnen. Net als vele andere leden werd dat thuis niet geserveerd. Al golvend ging Koos heel Europa door waarbij Ton ook vaak van de partij was en altijd kwam Koos terug met verhalen over zijn passie de techniek. Zo kon hij een hele verhandeling houden waarom er deukjes zitten in de golfbal die dan ook niet helemaal rond is en waardoor deze een rechte lijn houdt.

Gerhard zal de wijze waarop Koos iemand op voorzichtige wijze eraan herinnerde dat hij (Koos) of jij toch iets essentieels gemist had. De e-mail startte dan altijd met Herinnert u zich deze nog. Op deze wijze werd er nooit iemand gekwetst of geraakt.

Jules memoreert de Haringparty van vorig jaar. De voorgaande jaren werden deze gehouden bij PAM in de tuin maar vorig jaar werd deze bij Koos gehouden in zijn net verbouwde tuin. Iedereen werd als gast ontvangen en altijd stond het huis van Koos open voor iedereen. Bij bijna alle club-dingen deed Koos mee. Hij ging voor zijn club en zelfs dit jaar met de Haringparty kwam Koos nog even over de heg kijken of iedereen het naar zijn zin had toen deze bij Hein gehouden werd. De club is dan ook trots op het feit dat Koos lid was van onze club.

Hans Hiestand kende Koos al voordat hij lid werd van Rotary. Meer dan 40 jaar geleden ontmoeten zij elkaar toen Koos werkzaam was bij een adviesbureau voor technische systemen en installaties. Koos was een perfectionist, technisch moest het helemaal kloppen anders deed Koos het niet. Tevens memoreert Hans uit vroegere jaren dat er altijd, tijdens de Rotary maaltijden, te weinig patatjes waren. Samen bestelden zij dan een nieuw bakje met extra mayonaise, dat Koos vet noemde. Vanuit het bakje direct in de mayo dopen was voor hun beiden een genoeg. Meer dan 25 jaar geleden werd de Rotary Dixielandband opgericht, door Pim Daams en Hans. Samen nodigden zij ook hun muzikale Rotaryvrienden uit om mee te doen. Ook Koos werd gevraagd omdat hij aangaf trompet te kunnen spelen. Helaas was het voor Koos een te zware belasting omdat repeteren te veel tijd ging kosten. Want het moest perfect zo zei Koos. Bij latere optredens van de band was Koos vaak een belangstellend toeschouwer. Hij was een liefhebber van jazz en vooral van dixieland.

Daan gaat hierop nog even door omdat Koos de laatste tijd ook de club aanspoorde om vooral mee te gaan naar leuke voorstellingen die hij had uitgekozen. Zo gingen wij met velen naar Mini en Maxi, waarna er in de buurt van Roger en Mieke gegeten werd. Koos had nog een passie namelijk Eddy Christiani. Te pas en te onpas werd de goede man naar voren gebracht als Koos weer een nieuwtje over hem te vertellen had. Koos blijft in zijn herinnering als een aimabele man die nooit boos was of corrigerend optrad. Hij zal hem dan ook erg missen.

Sabine memoreert een avond aan het begin van dit Rotary jaar. Omdat het heerlijk warm weer was en er niet zoveel leden verwacht werden aten wij beneden op het terras van Burggolf. Wij waren net 10 kleine negertjes maar dan omgekeerd. Iedere keer kwam er weer iemand onverwacht bij. Zo ook Koos, die zich wellicht niet had afgemeld maar die wij niet verwacht hadden. Sabine herinnert zich de flikkeringen in de ogen van Koos van plezier omdat het met de maaltijd bestellingen niet helemaal goed ging. Als coördinator van het Stadstheater leerde zij Koos al kennen als hij voor de zaak de voorstellingen ging vastleggen. Hieruit bleek al zijn passie voor kunst en cultuur.

Hierop komt de bijval van iedereen Koos was een zeer aimabele man altijd vriendelijk, die zeer gemist zal worden. Zelfs Steven memoreert dat hij zijn vader maar 1 keer in zijn leven boos had gezien, toen de kinderen met tomaten naar elkaar aan het gooien waren en de muren ook onder zaten.

Marco deelt met ons dat hij van Koos altijd een warm en sympathiek gevoel kreeg. Dat is toch het mooiste wat een mens bij een ander achter kan laten.

Marius van IJzeloo kent de familie Mast ook al vele jaren. Wat hem altijd is opgevallen is het stemgeluid van Koos, dat kon hij uit duizenden herkennen. Koos kwam van de Zuid Hollandse eilanden. Omdat de meisjesnaam van zijn vrouw ook Mast is werden Koos en de vrouw ook wel het echtpaar Mast of het Masten-paar genoemd. In de verre verte waren zij ook familie. Koos en Lies gingen altijd mee op de vele golfreizen. Toen bleek ook dat Koos niet een geweldig golfer was. Ondanks dat feit ging het humeur van Koos daar zeker niet onder gebukt dat bleef ook bij grote verliezen altijd goed.

Eugene, kort memoreert Eugene dat er Bèta mensen zijn, goed geordend etc, en Alpha mensen minder geordend maar die toch meer mensgericht te werk gaan. Wat hem opviel bij Koos en waarom hij hem zo waardeerde was het feit dat Koos beide zijden in zich had. Zogezegd twee onder één dak, volgens Eugene is dat goed voor de wereld. Hij vond het dan ook heel fijn om Koos gekend te hebben.

Het is duidelijk op deze avond. Wij zijn heel verdrietig en hoewel dit een onderdeel van het leven is zullen wij Koos heel erg missen en zal hij altijd in onze gedachten zijn, juist door de vele mooie herinneren die wij hebben aan hem. Koos was een echte Rotarian.

Dit stukje is later aangevuld met fotos die Pam heeft geselecteerd uit zijn uitgebreide digitale collectie en met verhalen van clubleden die helaas niet aanwezig waren of dit ter plekke niet wilden of konden delen omdat het niet een geheel besloten gelegenheid was.

Marit schreef, Van Koos kon je niet niet houden. Ik herinner vooral de keer dat hij mij naar het ziekenhuis heeft gereden en wij onderweg even met elkaar hebben kunnen praten. Zijn rust en vertrouwen die hij uitstraalde en het zichtbaar kunnen genieten en zijn optimisme zijn voor mij een grote leerschool en mooi voorbeeld. Veel dank daarvoor!! Dag lieve Koos, ik zal je missen.

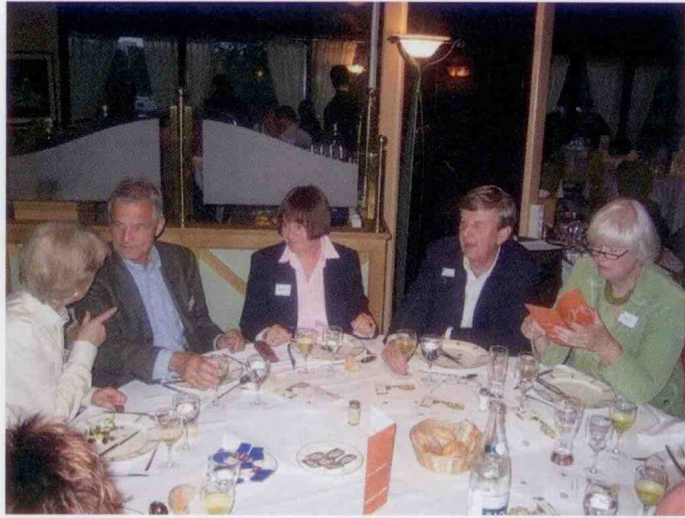

In de binnenlanden van Suriname was Koos mijn slapie. Ik zakte door het bed. (daar had Koos niets mee te maken). Koos had toen wel altijd, ook in de wildernis, een stropdas om. Je kon maar nooit weten wie je tegen kwam. Hij verwonderde mij om opeens met zijn Nokia midden in het oerwoud contact te krijgen met zijn Lies. Juist die ochtend was op honderden kilometers van de bewoonde wereld een zendmast neergezet! Soeroedj als onovertroffen reisleader hielp mee de oude fabriek van Koos zijn oom te vinden, evenals het huis van zijn oom dat nu helemaal ommuurd was, bewakers met stenguns boven op de muren (de huidige bewoners een vriendje van Bouterse?). Ook het huis van zijn zus heeft hij toen gevonden. Anneke en ik zullen Koos erg missen.

Ruud schreef,
Goedheid is niet opvallend, ze flinkt niet, maar gloeit.
Herinnering aan Koos,
Behalve een goed Rotarylid was Koos ook een speciale vriend van ons. Wij hadden veel gemeenschappelijke interesses en daar konden we uitgebreid met elkaar over praten aan de stamtafel bij de Rotary of samen met Lies en Anneke bij een goed glas. Moderne architectuur, kunst, muziek, boten, Suriname, de Scandinavische landen en lekker eten. Na een vakantie werden de bezochte museums uitgebreid besproken. Steeds konden we daardoor weer een volgende reis voorbereiden, soms een omweg van honderden kilometers waard. Wij zijn op advies van Koos en Lies naar veel museums in Duitsland en Denemarken gegaan, en reden met de caravan daardoor bijna de Rijn in. Trapholt werd een gemeenschappelijke liefde.

Xandra schreef,

Koos en Lies heb ik beter leren kennen op de reis naar Reims. Wij waren uitgenodigd om het lustrum van de club Mulhouse mee te vieren. Wij, Harry en ik gingen voor het eerst met de nieuwe club mee en het was werkelijk geweldig. Het daarop volgende avondje van 6 vond plaat bij Koos en Lies. Wij mochten toen ook de gastvrijheid van Koos en Lies ervaren. Als echte Rotarian zorgde Koos er ook voor dat het onderwerp dat was voorgelegd door de inkomend voorzitter besproken werd. Koos was een innemend mens die altijd belangstelling voor je had en nooit een onaardig woord had of roddelde. Nou ja, dat laatste wel over de laatste wetenswaardigheden van Eddy Christiani. Alleen al met het noemen van deze naam bracht Koos me terug naar mijn vroegste jeugd waarin mijn ouders plaatjes van deze bekende zanger draaide. En met het schrijven van dit verhaaltje hoor ik het Koos weer zeggen.

Roger schreef,
Koos kon op zijn kenmerkende charmante manier helpen, vragen stellen en met initiatieven komen. Tomeloze energie straalde hij dan uit. Ook problemen kon hij op een Kosiaanse manier aan de orde stellen. De opkomst bij zijn begrafenis was indrukwekkend, echter Koos kennende, eigenlijk niet verbazingwekkend. Nog niet zo lang geleden kwamen Koos en Liesje naar Amsterdam. Het was een geweldige middag en avond. Gewoon een gezellig bezoek. Eerst met zn allen boodschappen doen voor het avondeten. Een belevenis op zich als je op bezoek gaat in de Javastraat en Nieuwmarkt. Toch nog even een bezoek brengen aan het verbouwde Scheepvaartmuseum om vervolgens met zn allen onder het genot van een drankje te koken. Liesje en Mieke ten volle toevertrouwd, terwijl Koos en ik een bijrol hadden met als belangrijkste taak het schoonmaken en kleinsnijden van groenten. De gezelligheid van het samen doen spatte eraf en Koos besloot ter plekke dat hij in zijn buitenhuis ook z'n keuken moest hebben. Het kookeiland moest wel verrijdbaar zijn, want techniek had toch ook altijd een sterke aantrekkingskracht voor Koos.

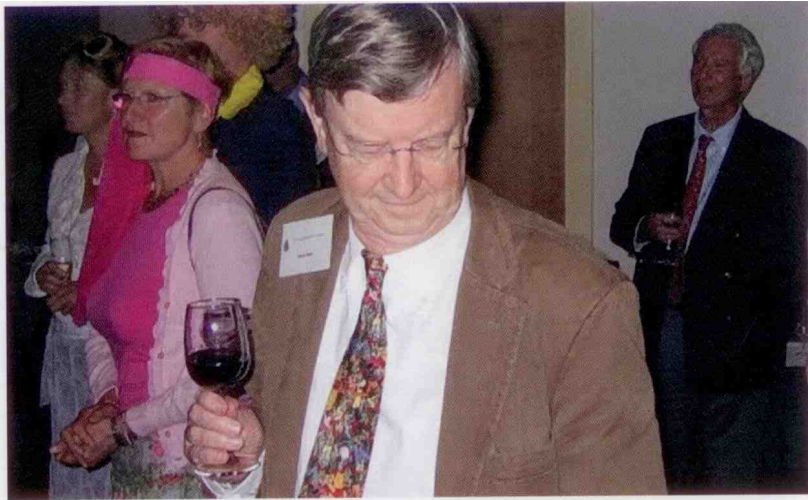
Ook zijn initiatief om naar Don Quichotte in Amsterdam te gaan staat me nog goed bij. Koos was dol op Mini en Maxi en een dansoptreden in het danstheater waarbij de dansfragmenten door M&M aan elkaar werden gepraat liet hij zich niet ontgaan. Een hele middag en avond werd eromheen georganiseerd. Veel plezier hebben we die dag beleefd, maar niet alleen aan de uitvoering maar ook aan Koos met zijn uitgebreide verhalen over M&M.

Tijdens acties zoals Coins for Care, of de golfpartijen werden we altijd ten volle door Koos met raad en daad bijgestaan en de diverse uitstapjes naar Mullhouse, waren een plezier om mee te maken. Als het even kon gingen Koos en Liesje mee. Warme vriendschappen met Rotarians uit die club zijn daardoor ontstaan.

Wij zullen ons Koos altijd blijven herinneren als een zeer aimabele en joviale vriend.

Joritt (zoon van Marit) merkte tegen zijn moeder op; Er is een ster bijgekomen. Ik denk dat voor iemand van de Rotary is.

Wil Keulers schreef;

Het bericht van het overlijden van Koos heeft Irene en mij verrast en ontdaan. Wij hebben vele buitengewoon prettige ontmoetingen gehad met jou en met Koos en veel contact gehad in het kader van Rotary. Zonder Koos zal dat, tot ons verdriet, nooit meer hetzelfde kunnen zijn.

Koos is naar ons oordeel een van de zeer prominente leden van onze club geweest, hij zal zeer gemist gaan worden. Prominent zijn kun je op diverse wijzen, maar bij Koos was heel duidelijk te zien dat zijn optreden op de club en beleving van vriendschappen vanuit innerlijke aanwezige waarden en overtuiging kwamen. Vanuit je achtergrond en beroep samen met je vrienden een bijdrage leveren aan de (lokale) samenleving en een leefbaarder wereld, verantwoordelijkheid nemen om door opleiding en beroep opgedane ervaring in te zetten, dat kenmerkt Koos naar mijn oordeel.

Ik wist wel dat Koos van een van de "Zuid Hollandse eilanden" afkomstig was, dat hij uit een schippersfamilie kwam wist ik niet, hoewel de liefde voor zeilen en boten me natuurlijk op het spoor had kunnen zetten. Achteraf valt daardoor wel een en ander op zijn plaats. Koos was vooral een man van inhoud en inter-menselijke relaties, ik stel mij voor dat die waarden mede afkomstig zijn uit zijn jeugd te midden van ondernemers en een milieu zoals dat nog wel wat herkenbaar is op Flakkee. Op het platteland gaat het meestal minder over geld en status, veel meer gaat het over wat je doet en wat dat voor anderen betekent. Dat is wel herkenbaar geweest, naast uiteraard de invloed van studie, zijn beroep, ondernemerschap en zijn gezin en leven in Zoetermeer.

Koos gaf op Rotary clubavonden nogal eens een verbale duw in de goede richting als het weer eens ging over geld, over Rotary regels of over principes. Hij heeft zich naar mijn oordeel van de zeer goede kant laten zien bij de moeilijke periode die onze club doormaakte toen enige oude vrienden zich niet langer konden vinden in hun lidmaatschap met nogal wat onenigheid en onderlinge ruzie tot gevolg. Ik heb Koos bewonderd om de weg die hij heeft gevonden tussen oude vriendschappen handhaven, het soms niet eens zijn met hun standpunten, dat niet verhelen en eigen normen en waarden hoog houden. Volgens mij heeft Koos met vrijwel iedereen de goede relatie kunnen bewaren en vooral vrienden die dat nodig hadden, gesteund.

Op momenten dat het telde was Koos er en kon op hem worden gebouwd, dat zullen we zeer gaan missen. Ik beschouw het als een opdracht om iets van wat Koos heeft laten zien en waarvoor hij stond voort te zetten en in die zin vorm te geven aan zijn nagedachtenis.

Pam beschrijft zijn herinneringen als volgt;

Ik heb een fotocollage gemaakt van alle door mij sedert eind 2004 tijdens diverse Rotary bijeenkomsten of gebeurtenissen gemaakte fotos, waarop Koos voorkomt. Ik moet bekennen dat ik daarbij af en toe een traantje heb gepinkt. De laatste foto is overigens door Daan van Wijk gemaakt, toen Koos na zijn terugkomst uit het ziekenhuis over de schutting keek om ons te begroeten bij de haringpartij bij zijn burens Hein en Kalinka Grijpink.

De beste herinneringen aan Koos bewaar ik aan het feit dat we allebei een Koninklijke onderscheiding kregen, aan het bezoek met enkele leden van onze club aan Suriname en het golfen op de woensdagmiddag voorafgaande aan de clubbijeenkomst.

Ik koester een video-opname van Koos al bellend met zijn GSM tijdens ons verblijf in Suriname. Wat was hij verheugd dat s morgens vroeg bleek dat we bereik hadden. Eindelijk kon hij weer vele malen naar met name zijn zoon Steven bellen om hem naar ik begreep de nodige instructies te geven.

Tijdens het golfen op de woensdagmiddag moest Koos elke keer bij hole 4 even met zijn tasje de bosjes in. We waren daaraan gewend. Helaas kon Koos eerverleden jaar slechts een enkele keer meedoen en het afgelopen clubjaar helemaal niet meer, waardoor het golfen op de woensdagmiddag, waarvan Koos de initiator was, in het slop is geraakt.

Koos was een aimabel mens en was tot op het laatst altijd optimistisch als je hem naar zijn gezondheid vroeg. Ik heb hem nog nooit boos gezien. Hij was het niet eens met degenen die onze club hebben verlaten, doch hij was niet rancuneus en ging hen niet uit de weg.

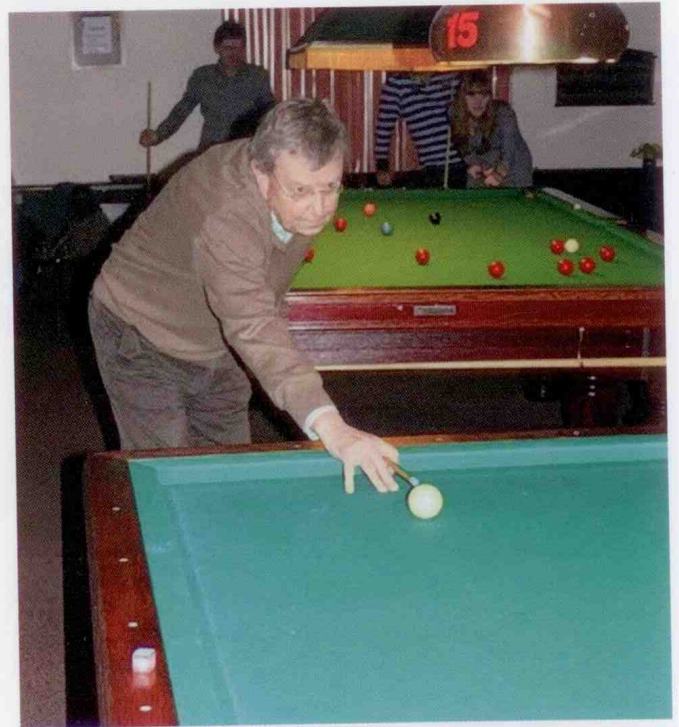
Ten slotte moet ik nog kwijt dat als ik een wat minder complimenteuzer opmerking tegen of jegens iemand had gemaakt, Koos mij steevast "Mister Charming" noemde. Dat zal mij altijd bij blijven.

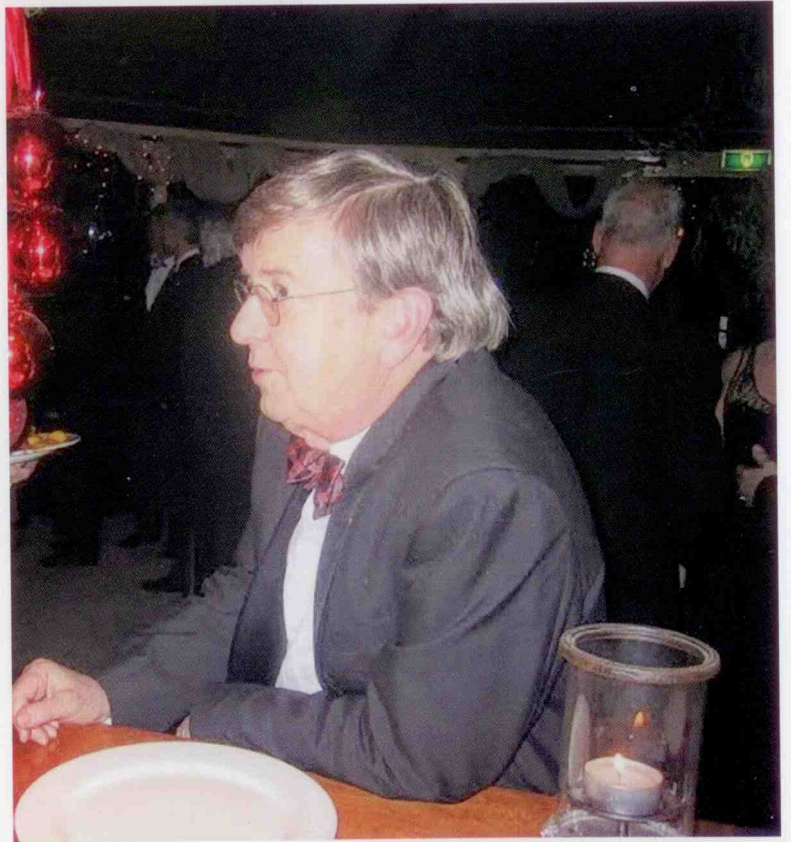

Koos was een aimabel mens die niet boos te krijgen was, altijd een vriendelijk woord altijd gastvrij en gul. Twinkelende ogen en een gulle lach. Rotarian in hart en nieren. Hierin is hij een voorbeeld voor ons allen. Wij zullen Koos daarom heel erg missen.